

Spm. nr. 96

11) Til *energiministeren* af:

Kalnæs (SF):

»Vil ministeren på grundlag af de to fremkomne rapporter om demokratiets vilkår inden for elektricitetsproduktionen samt den helt aktuelle henvendelse om varmforsyning i omegnskommunerne vest for København tage initiativ til ændring af de helt uacceptable organisationsforhold i elsektoren, specielt inden for Elkraftområdet?«

Skriftlig begrundelse

Der er i oktober 1980 og i maj 1981 fremkommet to rapporter om styrelses-, indflydelses- og hæftelsesforholdene i elsektoren inden for henholdsvis Elsams- og Elkraftområderne. Disse viser, at der er store mangler, når det drejer sig om at sikre, at de enkelte kommuner og deres borgere har indflydelse på elforsyningen i deres område.

Det hænger for Elsams vedkommende sammen med den store afstand, der er mellem forbrugere og Elsams bestyrelse, hvor alle mindretal er siet fra gennem adskillige på hinanden følgende valg. I vidt omfang sker disse uden for det normale politiske system.

For Elkrafts vedkommende hænger det sammen med den helt uacceptable dominans fra nogle enkelte kommuner, først og fremmest Gentofte kommune, men også Københavns og Frederiksberg kommuner.

Dette sidste har da også helt aktuelt ført til en henvendelse til energiministeren om det uacceptable i, at omegnskommunerne vest for København er elforsynet og skal kraftvarmforsynes fra elværker, som disse kommuner efter den nuværende struktur er helt uden indflydelse på.

Det forekommer forholdsvis indlysende, at specielt strukturen i Elkraftområdet må ændres, og at det må ske snarest. Offentligheden må været meget interesseret i at kende energiministerens holdning til dette spørgsmål.

Energiministeren (Poul Nielson):

Jeg synes, det er rigtigt, at kommunerne ønsker indflydelse på energiforsyningen i deres eget område. Det afspejler jo i høj grad de brugerinteresser, som kommunerne er de

naturlige repræsentanter for – dette gælder også inden for Elkraftområdet, som hr. Kalnæs specielt spørger om.

Elforsyningslovens formål og bestemmelser omfatter imidlertid ikke spørgsmålet om ejerforhold og organisation. Under folketingets behandling af lovforslaget i 1974–75 udtalte den daværende handelsminister som svar på udvalgets spørgsmål nr. 1, at han fandt det »ønskeligt, at man stiler mod en forenklet og effektiv organisationsform inden for elforsyningen.

En strukturtilpasning har været i gang gennem en årrække og er i fortsat udvikling, og jeg finder det rigtigst, at man understøtter en sådan udvikling bedst muligt.«

Ministeren sagde videre i besvarelse af spørgsmål nr. 37 fra udvalget, at »... jeg helst ser, at virksomhederne selv i samarbejde med kommunerne når frem til en fornuftig strukturtilpasning«.

Kommunernes Landsforening og Foreningen af kommunale Elværker har iværksat et fælles udredningsarbejde om disse styrelses- og indflydelsesforhold i elsektoren. Der er kommet to redegørelser, og en tredje med en omtale af de tværgående organisatoriske forhold vil komme om kort tid.

Jeg vil på denne baggrund benytte denne anledning til at udtale min støtte til kommunerne i deres bestræbelser på at opnå en mere rimelig og rimeligt balanceret indflydelse i elsektoren. Jeg vil have vanskeligt ved at forstå, hvis elværksorganisationerne ikke af egen interesse medvirker til en sådan demokratiseringsproces.

Kalnæs (SF):

Jeg vil gerne sige tak for svaret fra energiministeren; jeg er glad for, at energiministeren også synes, at kommunerne skal have indflydelse på deres energiforsyning i deres eget område.

I svaret citerede energiministeren nogle svar, der var givet tidligere i forbindelse med behandlingen af elforsyningsloven, og det blev dér sagt, at der var en udvikling i gang i retning af mere indflydelse fra kommunernes side. Jeg vil gerne spørge energiministeren, om han mener, at der faktisk er sket noget videre, siden man havde behandling af elforsyningsloven – og jeg tænker igen specielt på Elkraftområdet. Så vidt jeg kan se, er vi i